

Sygn. akt VII K 422/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w O. VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w S. w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Nowak

Protokolant st. sekr. sąd. Sylwia Cierpucha

w obecności Prokuratora Grzegorza Uciurkiewicza

po rozpoznaniu dnia 22 kwietnia 2015 r.

sprawy

K. B.

Syn H. i D. z domu B.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 sierpnia 2014 r. na drodze publicznej, pomiędzy miejscowościami K. i C. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) weekend o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości mając 0,70 mg/litr alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany na mocy wyroku Sądu rejonowego w S. (...)z dnia 7 września 2006r. W sprawie VI.K.286/06 za czyn z art. 178”a” § 1 k.k. Popelniony w dniu 20 lipca 2006r. na karę 180 stawek dziennych grzywny przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, której to grzywny orzeczono wykonanie na mocy postanowienia Sądu rejonowego wS. (...) w dniu 12 marca 2009r. w sprawie II Ko.913/09 oraz wyroku Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 20 października 2008r. w sprawie VI.K.297/08 za czyn z art. 178”a” § 1 k.k. Popelniony w dniu 30 lipca 2008r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 5 czerwca 2009r. do 24 sierpnia 2009r. oraz 2 maja 2010r. Do 18 października 2010r. w ramach orzeczonej przez Sąd rejonowy w S. (...)w dniu 21 kwietnia 2011r. w sprawie II.K.7/11 kary łącznej pozbawienia wolności.

tj. o przestępstwo z art. 178”a” § 1 i 4 k.k. w zw. z art.64§ 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **K. B.** winnego tego, że w dniu 2 sierpnia 2014 r. na drodze publicznej, pomiędzy miejscowościami K. i C. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości mając 0,70 mg/litr alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 7 września 2006 roku sygn. akt VI K 286/06 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia 20 października 2008 roku sygn. akt. VI K 297/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności objętą wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 21 kwietnia 2011 roku sygn. akt. II K 7/11, którą odbył w okresie od 16 października 2008 roku do 17 października 2008 roku od 24 sierpnia 2009 roku do 08 września 2009 roku, od 7 kwietnia 2012 roku do 29 maja

2012 roku, od 24 lutego 2014 roku do 1 lipca 2014 roku tj. o przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art.64§ 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. A. wynagrodzenie w kwocie 516,60 zł. brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie, w tym opłaty zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt. VII K 422/14

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2014 r. K. B. spożywał alkohol w postaci wódki. W dniu 2 sierpnia 2014 r. wypił natomiast kilka piwa. W tym samym dniu po godz. 21 K. B. na trasie pomiędzy miejscowościami K. i C. kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...). K. B. został zatrzymany do kontroli drogowej. Przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 21.53 dało wynik 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, badanie powtórne o godz. 22.11 dało wynik 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. B. (częściowo) – k. 53;

notatka urzędowa – k. 2;

protokół z przebiegu stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 3;

świadcstwo wzorcowania – k. 4;

protokół okazania – k. 6-10/

Oskarżony K. B. ma 43 lata, jest rozwiedziony, posiada troje dzieci. Posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest piekarzem. K. B. był już wielokrotnie karany sądownie, w tym między innymi:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia 7 września 2006 r., sygn. akt VI K 286/06 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. skazany został na karę 180 stawek dziennych grzywny, wysokość jednej stawki dziennej określono na kwotę 10 złotych. Karę grzywny wykonał w dniu 24 sierpnia 2009 r.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 20 października 2008 r., sygn. akt VI K 297/08 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. skazany został na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 22 października 2009 r., sygn. akt II Ko 813/09 zarządzono wykonanie tej kary. Następnie wyrok ten objęty został wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego wS. (...) z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt II K 7/11, którym orzeczono wobec K. B. trzy kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 1 roku pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 16.10.2008 r. do 17.10.2008 r., od 24.08.2009 r. do 8.09.2009 r., od 7.04.2012 r., do 29.05.2012 r. od 24.02.2014 r. do 1.07.2014 r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony.

/Dowód: dane personalne – k. 56, 116;

dane o karalności – k. 24-27;

odpisy wyroków – k. 29-37/

Oskarżony K. B. w toku całego postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu 2 sierpnia 2014 r. jechał samochodem i pomiędzy miejscowościami C. i K. został zatrzymany przez Policję. Podał, że wtedy był na kacu, alkohol spożywał dzień wcześniej, a w dniu zatrzymania wypił 4 piwa. Samochodem jechał po 3-4 godzinach po wypiciu tych piw i jechał nim do domu.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. B. – k. 53, 116v/

W wyniku ustalonego stanu faktycznego Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranych dowodów wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budziły wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, który w toku postępowania przyznał się do winy oraz dowodach z dokumentów w postaci odpisów wyroków, kart karnej, notatki urzędowej oraz protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i protokole okazania.

Zgromadzone w sprawie dowody są ze sobą zbieżne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego Sąd uznał je za wiarygodne w przeważającej części. Sąd nie dał im wiary natomiast w zakresie w jakim oskarżony podał, iż samochodem kierował po około 3-4 godzin po wypiciu piw. W tej części wyjaśnienia te były niewiarygodne. Jak wynika z protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym poziom alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wzrastał. Powszechnie wiadomym jest, iż poziom alkoholu wzrasta przez około godzinę czasu od zakończenia spożywania alkoholu, a następnie ma tendencje spadkową. Oznacza to, iż oskarżony nie mógł wsiąść do samochodu po 3 lub 4 godzinach od zakończenia spożywania alkoholu. Gdyby tak było, w chwili badania, zawartość alkoholu w jego organizmie by malała, a nie rosła. W pozostałym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom K. B. albowiem były spójne, konsekwentne i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na podstawie którego Sąd ustalił stan faktyczny.

Za w pełni wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie Sąd uznał także dowody z dokumentów w postaci odpisów wyroków, protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, notatki urzędowej, protokołu okazania zostały one bowiem sporządzone w przepisanej formie przez osoby do tego uprawnione. Ponadto w toku całego postępowania żadna ze stron nie zakwestionowała ich prawidłowości i prawdziwości.

Analiza powołanego powyżej materiału dowodowego prowadzi zatem, zdaniem Sądu, do uznania, iż K. B. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu opisanego w art. 178 a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. bowiem w dniu 2 sierpnia 2014 r., w stanie nietrzeźwości zdefiniowanym w art. 115 § 16 pkt. 2 k.k., tj. mając 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny, jakim jest samochód marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym oskarżony był już uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W tym miejscu wskazać należy, iż z uwagi na treść art. 108 k.k. skazanie wynikające z wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w S. (...) sygn. akt VI K 286/06 nie uległo zatarciu. Ponadto oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 20 października 2008 r., sygn. akt VI K 297/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, który to wyrok został następnie objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 21 kwietnia 2001 r., sygn. akt II K 7/11. Tym samym oskarżony wypełnił dyspozycję art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony z uwagi na poziom swojego rozwoju intelektualnego, doświadczenie życiowe i doświadczenie jako kierowca oraz fakt, iż był już kilkakrotnie skazywany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości winien mieć świadomość, co do niedopuszczalności i znaczenia swojego zachowania. Wina oskarżonego wynika zatem stąd, iż mając pełną możliwość rozumienia znaczenia swojego zachowania, świadomość, iż alkohol spożywał dzień

wcześniej, a w dniu zdarzenia wypił kilka piw, zdecydował się na naruszenie podstawowych zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego, zagrażając tym samym pozostałym uczestnikom tego ruchu.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., bacząc by nie przekroczyła ona stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, spełniając jednocześnie założenia prewencji indywidualnej i ogólnej.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu Sąd miał na uwadze zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, która miała tendencję zwykłą, fakt, iż oskarżony poruszał się samochodem w godzinach wieczornych.

Sąd nie dopatrzyl się żadnych okoliczności łagodzących.

Natomiast jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w postaci zamiaru, rodzaju i stopniu naruszonych reguł ostrożności, fakt, iż oskarżony był już karany sędownie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., a także biorąc pod uwagę, iż czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona określone w art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy. W ocenie Sądu, orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności właśnie w takiej wysokości pozwala przypuszczać, iż spełni ona wobec K. B. cele wychowawcze i zapobiegawcze. Ponadto, orzeczona kara da społeczeństwu wyraz negatywnej oceny tego typu zachowań przez Sąd.

W tym miejscu wskazać należy, iż wobec oskarżonego orzekano już wszystkiego rodzaju kary, w tym kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania, które następnie zostały zarządzone oraz kary bezwzględne. Mimo pobytu w Zakładzie Karnym i odbyciu kar, oskarżony, jak można wywnioskować z jego zachowania, nie uświadomił sobie naganności własnego postępowania. Zdaniem Sądu ponowny powrót oskarżonego na drogę przestępstwa i to w warunkach recydywy, jest nieprzekraczalną przeszkodą do wysnucia pozytywnej prognozy kryminologicznej odnośnie postępowania K. B. w przyszłości. Jak wynika z karty karnej i obliczeń kary oskarżony w dniu 1 lipca 2014 r. został warunkowo przedterminowo zwolniony z Zakładu Karnego, a już miesiąc później tj. 2 sierpnia 2014 r., ponownie złamał prawo i kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. To wszystko pokazuje, iż dotychczasowy proces resocjalizacji oskarżonego nie odniósł pożądanego celu. K. B. nie uświadamia sobie swojego naganego zachowania, pobyty w Zakładach Karnych nie uświadomiły mu konieczności przestrzegania prawa i z tego względu Sąd nie mógł uwzględnić wniosków końcowych oskarżonego i obrony. Zachowanie oskarżonego na sali, brak skruchy pokazuje, że K. B. jest osoba zdemoralizowaną i pozbawioną poczucia obowiązku poszanowania prawa.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat. W ocenie Sądu taki okres orzeczonego środka karnego zapobiegnie zagrożeniu, jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu w szczególności w kontekście rodzaju i wagi naruszonych przez niego zasad bezpieczeństwa, oraz skutków naruszenia tych zasad w postaci spowodowania realnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu. Sąd w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego, że stosowanie tego środka karnego jest najskuteczniejszym sposobem wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszającym naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości (zob. wyrok SN z dnia 24 kwietnia 1982 r. sygn. VKRN106/82). Ponadto oskarżony już kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, zarzucanego czynu dopuścił się także w warunkach powrotu do przestępstwa, co musi mieć odzwierciedlenie w wysokości orzeczonego środka karnego.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze w związku z § 14 i ust. 2 pkt 1 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz

Kancelarii Adwokackiej adw. M. A. kwotę 516,60 złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Uwzględniając aktualną sytuację materialną oskarżonego, pobyt oskarżonego w Zakładzie Karnym, na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym odstąpił od opłaty.